

## นิมิตและบะลาอ

โดย...อบูมุฮัมมัด อัลอัชชะรีย์

ท่านอิมาม अब್ದุลกอดีร์ อัลญิลานีย์ ร่อฎียัลลอฮูอันฮู ได้กล่าวไว้ในหนังสือ *ฟุตูหุลหะยับ* หน้า 169-172 โดยสรุปว่า แท้จริงมนุษย์นั้นมีสองประเภท คือผู้ที่ได้รับนิมิตปัจจัยอันวยสุข และผู้ที่ได้รับบะลาอการทดสอบ

บางคนถูกกำหนดมาให้มีความวิตกกังวลเนื่องจากมีบะลาอต่างๆ มาประสบ เช่น มีโรคประจำตัว มีความหิวโหย ร่างกายได้รับความเจ็บปวด ทรัพย์สินและเรือกสวนไร่นาเสียหาย คู่ครองและบุตรหลานต้องจากไป จนทำให้เกิดความวิตกกังวลและรู้สึกเหมือนกับว่าเขาไม่เคยได้รับนิมิตปัจจัยอันวยสุขเลย

ในขณะที่บางคนร่ำรวย มีสุขภาพดี มีทรัพย์สินเงินทอง และมีเกียรติยศในสังคม ทำให้เขาอยู่ในสภาพที่สุขสบายจนรู้สึกเหมือนกับว่าไม่เคยมีบะลาอเกิดขึ้นแก่เขาเลย

ความรู้สึกทั้งสองอย่างนี้ ย่อมเป็นความโง่เขลา ไม่รู้จัก(มะรียะฮ์)อัลเลาะห์ตะอาลา และไม่รู้จักถึงแก่นแท้ของศุนยาอย่างแท้จริง เพราะถ้าหากเขารู้ว่า อัลเลาะห์ตะอาลานั้น

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

“ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์” [อัลบะรูญ: 16]

พระองค์จะทำการเปลี่ยนแปลงสภาวะทั้งหลาย ทรงทำให้มีความสุขหวานชื่น ทรงทำให้มีความขมขื่นเพื่อทดสอบ ทรงทำให้ร่ำรวยและทรงทำให้ยากจน ทรงยกฐานะบรรดามัคโลกและทรงทำให้พวกเขาตกต่ำ ทรงให้เกียรติพวกเขาและทำให้มีความต่ำต้อย ทรงทำให้มีชีวิตและทรงทำให้ตาย แน่แน่นอน เขาก็จะไม่ลิ้มตัวและไม่มีความประมาทในความสุขที่ได้รับ และเขาก็จะไม่สิ้นหวังในการรอคอยการคลี่คลายจากอัลเลาะห์เมื่ออยู่ในสภาวะได้รับบะลาอ

และด้วยความโง่เขลาโดยไม่รู้จักแก่นแท้ของศุนยานี้ ทำให้เขามีความสุขสงบในศุนยาและพยายามแสวงหาความสุขสบายที่ไร้ความวิตกกังวล แต่เขาลืมไปว่าศุนยานั้นเป็นที่พำนักแห่งการทดสอบและแบกรับภาระในการทรมานความเหน็ดเหนื่อยและความพยายามในการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลเลาะห์ตะอาลาทรงบัญญัติไว้ ดังนั้นรากฐานเดิมของศุนยา ก็คือการทดสอบ ส่วนความสุขสบายนั้นคือสิ่งที่อัลเลาะห์ทรงเสริมเติมแต่งในโลกศุนยาเท่านั้นเอง ดังที่พระองค์ทรงตรัสถึงแก่นแท้ของศุนยาไว้ว่า

قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ

“จงกล่าวเถิด ความสุขของศุนยานั้น เล็กน้อยเท่านั้น” [อันนิซาอ:77]

ท่านร่อซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า

الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ

“ الدنيا เป็นคุกของมุอมีนและเป็นสวรรค์ของกาเฟร ” รายงานโดยมุสลิม

ดังนั้นเขาจะต้องมีความอดทนต่อการทดสอบและทรมานในการปฏิบัติสิ่งที่อัลเลาะห์ตะอาลาทรงสั่งใช้ เหมือนกับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างซึ่งกว่าจะได้ค่าจ้างตอบแทนนั้นเขาต้องทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยเหงื่ออาบสองแก้ม ร่างกายอ่อนล้า และอดทนอดกลั้นในการทำงานรับใช้มนุษย์ด้วยกันเอง ดังนั้นเมื่อเขามีความอดทนในการทำงาน ผลตอบแทนที่ตามมาก็คือ มีเงินซื้ออาหารดีๆ มารับประทาน มีน้ำแกงอร่อยๆ มีผลไม้มารับประทาน มีเสื้อผ้าดีๆ สวมใส่ และมีความสุขสบาย ฉะนั้นใครที่ผู้เป็นบ่าวของอัลเลาะห์ก็จำเป็นต้องมีความอดทนอดกลั้นในการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลเลาะห์ตะอาลาทรงสั่งใช้ ละเว้นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งห้าม และยอมสละในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นแก่เขา อัลเลาะห์ตะอาลา ก็จะทรงตอบแทนความสุขสบายในช่วงท้ายของชีวิต ได้รับความรัก และได้รับเกียรติจากพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

ดังนั้นบ่าวที่ได้รับนิอัมัตปัจจัยอันวิเศษนั้น ไม่ควรประมาทในแผนการณ์ของอัลเลาะห์ อย่าลืมตัวเอง อย่าล้าพองตน และอย่าลืมการชุกูรนิอัมัตที่พระองค์ได้ทรงประทานให้ เพราะอัลเลาะห์ตะอาลาทรงตรัสว่า

لَنْ يَشْكُرَكُمْ لَأَزيدَنَّكُمْ وَلَنْ يَكْفُرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

“ ขอยืนยัน หากพวกเจ้าชุกูร(กตัญญูรู้คุณ) แน่แน่นอนข้าจะเพิ่มพูนแก่พวกเจ้าและถ้าหากพวกเจ้าเผลอ หลงลืมการลงโทษของข้าฉันนั้นรุนแรงยิ่งนัก ” [อิบรอฮีม:7]

ดังนั้นการชุกูรนิอัมัตที่มาในรูปแบบของทรัพย์สินเงินทองที่อัลเลาะห์ทรงประทานให้ ก็คือการที่จิตใจยอมรับว่าทรัพย์สินเป็นของอัลเลาะห์(อย่าหลงทักท้วงว่าเป็นของตนเอง) สำนึกในจิตใจอยู่เสมอว่าทรัพย์สินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และมองว่าทรัพย์สินนั้นเป็นความโปรดปรานจากอัลเลาะห์ตะอาลาที่ได้ประทานให้ จิตใจต้องไม่หมกมุ่นอยู่กับทรัพย์สินเงินทองจนกระทั่งละเมิดขอบเขตของอัลเลาะห์ตะอาลาที่ได้ทรงบัญญัติไว้ ดังนั้นเขาต้องนำทรัพย์สินออกชากาตเมื่อครบปี และครบรอบปี นำไปส่อดะเกาะห์บริจาคทาน นำไปช่วยเหลือผู้ที่ถูกอธรรม และสืบค้นหาบรรดาบุคคลที่มีความทุกข์ร้อนเพื่อจะได้นำทรัพย์สินไปช่วยเหลือพวกเขาามวิฤติและประสบภัยบะลาอ

ส่วนการชุกูรนิอัมัตที่มาในรูปแบบของความสุขภาพดีและความสุขสบายที่อัลเลาะห์ตะอาลาทรงประทานให้นั้น คือการที่บรรดาอวัยวะต่างๆ ของร่างกายทรมานในการปฏิบัติสิ่งที่อัลเลาะห์ทรงบัญญัติใช้ ทำอะมัลอิบาดะฮ์ ทำการชุกูรุลลอฮ์ และยับยั้งจากสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติห้าม หลังจากนั้นเขาก็จะได้เข้าไปอยู่ในโปรดปรานความเมตตาของอัลเลาะห์ตะอาลาและเข้าสวรรค์พร้อมกับบรรดานะบีและเหล่าผู้มียุคุณธรรมทั้งหลาย แต่ถ้าหากเขาเผลอหรือชุกูรนิอัมัตต่างๆ ที่อัลเลาะห์ตะอาลาได้

ทรงประทานให้ แน่แน่นอนว่าเขาจะอยู่ในความตกต่ำในโลกดุนยาและถูกลงโทษอย่างรุนแรงในวันกิยามะฮ์

สำหรับผู้ที่ได้รับบะลาฮ์การทดสอบนั้นมีสามจำพวก:

**จำพวกที่หนึ่ง:** พวกเขาได้รับบะลาฮ์(หรือความเจ็บป่วย)เพราะอัลเลาะห์ต้องการจะลงโทษเนื่องจากเขาได้เคยกระทำความบาปและฝ่าฝืนอัลเลาะห์ เครื่องหมายที่สังเกตได้จากจำพวกแรกนี้คือ เขาจะไม่มีอารมณ์ทนในขณะที่ได้รับบะลาฮ์ มีความกลัว และพัวพันกับผู้คนทั้งหลาย

**จำพวกที่สอง:** พวกเขาได้รับบะลาฮ์(หรือความเจ็บป่วย)เพราะอัลเลาะห์ต้องการจะลบล้างความผิดต่างๆ เครื่องหมายที่สังเกตได้จากจำพวกที่สองนี้ก็คือ เขาจะมีความอดทนอย่างดีงามโดยไม่ปริปากบ่น ไม่แสดงความกลัวให้คนรอบข้างได้เห็น และไม่มีความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติอะมัลอิบาดะฮ์ที่อัลเลาะห์ทรงสั่งใช้

**จำพวกที่สาม:** พวกเขาได้รับบะลาฮ์เพื่ออัลเลาะห์จะทรงยกระดับจิตใจของพวกเขาให้สูงส่ง เครื่องหมายที่สังเกตได้ก็คือ จิตใจของเขาจะมีความรู้สึกริฎอ(ยินดี)และไม่คัดค้านในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดมา และจิตใจของเขาจะนิ่งและสงบมั่นต่ออัลเลาะห์ในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำให้เกิดขึ้น”

ดังนั้นน้ำจะท่วมหรือไม่ท่วม มันเป็นการงานของอัลเลาะห์ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์และแสดงให้เห็นว่าแก่นแท้ของมนุษย์นั้นอ่อนแอ ฉะนั้นเมื่อพระองค์ยังไม่ให้พื้นที่ของเราน้ำท่วม พวกท่านก็จงชูโกรต่ออัลเลาะห์ให้มากๆ ด้วยการเห็นว่าเป็นความโปรดปราน ความเมตตาของอัลเลาะห์ หมั่นปฏิบัติอะมัลอิบาดะฮ์ และชูโกรนิอัมตัรพียฺสินเงินด้วยการนำไปช่วยเหลือพี่น้องที่เดือดร้อนเนื่องจากประสบภัยอุทกภัย

แต่ถ้าหากน้ำท่วมเมื่อไหร่ พวกท่านก็จงอดทน ยินดี และไม่คัดค้าน ในสิ่งที่อัลเลาะห์ทรงกำหนด เพื่ออัลเลาะห์จะอลาจะทรงลบล้างความผิดต่างๆ ของเราและทรงยกระดับจิตใจของเราให้สูงส่งนั่นเอง